

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců Mgr. Marka Bedřicha a JUDr. Jitky Hroudové v právní věci

žalobce: **Vyšší odborná škola zdravotnická, managementu a veřejnosprávních studií s.r.o.**
se sídlem Ledecká 1365/35, Plzeň,
zastoupen: Mgr. Bc. Klárou Luhanovou, advokátkou
se sídlem Šafaříkovy sady 2455/5, Plzeň

proti
žalovanému: **Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy**
se sídlem Karmelitská 529/5, Praha 1

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů v řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného správního orgánu, kterou spatřoval v tom, že žalovaný nevydal rozhodnutí, kterým rozhodne o zadržení části dotace ve výši 941.580,53 Kč, poskytnuté rozhodnutím o poskytnutí dotace s nepřímými náklady č. 32.1/002/2011 na individuální projekt reg. č. CZ.107/2.1.00/32.0032 v rámci Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost č.j. 16129/2011-466 ze dne 12.12.2011.
2. Žalobce uvedl, že na základě rozhodnutí ze dne 12.12.2011 č.j. 16129/2011-466 mu byla poskytnuta dotace na výše označený projekt v celkové výši 4.054.699,48 Kč. Žalobce vypsál dne 6.6.2012 veřejnou zakázku na dodávku zařízení a vybavení. Dne 10.1.2013 byl odborem CERA žalovaného vyzván k nápravě požadavků týkajících se konkrétních ukazatelů výkonnosti požadovaného procesoru s upozorněním, že jinak budou výdaje spojené s tímto výběrovým řízením označeny za nezpůsobilé. Dne 16.1.2013 žalobce zaslal své vyjádření.
3. Dne 5.2.2013 žalovaný přípisem nazvaným „2. připomínky k 2. MZ projektu CZ.107/2.1.00/32.0032“ žalobci sdělil, že trvá na původním stanovisku a byl informován o možnosti podat proti němu námitky k ředitelce odboru. Žalobce tyto námitky podal, ředitelkou odboru CERA žalovaného byl přípisem ze dne 6.3.2013 č.j. 16129/2011-466

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. L.

informován, že námitky byly posouzeny jako neopodstatněné s tím, že výdaje spojené s veřejnou zakázkou budou nahlášeny finančnímu úřadu jako podezření z porušení rozpočtové kázně. Proti tomuto rozhodnutí ředitelky odboru CERA podal žalobce odvolání, o němž bylo negativně rozhodnuto 21.3.2013. Žalovaný využil postupu podle § 14e zákona č. 218/2000 Sb. v tehdy platném znění a zadržel dočasně vyplácení části dotace ve výši 941.580,53 Kč.

4. Dne 5.6.2013 byla Finančním úřadem pro Plzeňský kraj zahájena daňová kontrola žalobce z důvodu podezření z porušení rozpočtové kázně. Tato kontrola byla ukončena zprávou o daňové kontrole ze dne 10.7.2013, kdy nebyly shledány žádné okolnosti, které by měly za následek odvod za porušení rozpočtové kázně.
5. S ohledem na výsledek finanční kontroly požádal žalobce náměstka ministra o revizi stanovisek žalovaného. Ani poté nedošlo k nápravě, dne 17.6.2014 obdržel žalobce „Oznámení příjemci podpory Řídícího orgánu OP VK ve věci posouzení nezpůsobilosti výdaje projektu“, kterým ministerstvo jako poskytovatel dotace a řídicí orgán operačního programu oznámilo příjemci, že ke dni 12.2.2013 byla žádost o platbu krácena o 941.580,53 Kč s tím, že nesrovnalost byla potvrzena. Toto oznámení ze dne 17.6.2014 nepovažuje žalobce za rozhodnutí, přestože obsahuje odůvodnění a poučení, když svým obsahem je pouze informací o dalším postupu žalovaného.
6. Dne 17.9.2014 požádal žalobce o revizi stanoviska, dne 17.7.2015 upozornil žalobce žalovaného na neoprávněnost zadržování prostředků. Na tuto žádost reagoval žalovaný dne 3.8.2015, kdy odkázal na to, že jeho rozhodování je v souladu s předpisy ministerstva. K reakci žalobce ze dne 6.8.2015 žalovaný reagoval přípisem z 24.8.2015, v němž setrval na svých dosavadních stanoviscích. Žalobce má za to, že v dané věci byla výplata prostředků dočasně pozastavena postupem podle § 14e zákona č. 218/2000 Sb. o zadržených prostředcích měl žalovaný rozhodnout konečným rozhodnutím o odnětí dotace, respektive její části.
7. Přípisem ze dne 27.6.2016 požádal žalobce o vydání nového rozhodnutí, kterým by bylo rozhodnuto o dotaci. Dne 9.8.2016 požádal žalobce o uplatnění opatření proti nečinnosti, dne 26.8.2016 žalobce a dne 29.8.2016 právní zástupce žalobce obdrželi stanovisko náměstka pro řízení sekce operačních programů ministerstva ze dne 25.8.2016 č.j. MSMK-22254/2016-5, kterým bylo sděleno, že nové rozhodnutí nebude vydáno. Proti tomuto stanovisku podal žalobce rozklad, kterým se domáhal změny nebo zrušení napadeného rozhodnutí, přípisem ze dne 4.5.2017 byl žalobce upozorněn, že rozklad nelze podat, protože stanovisko náměstka pro řízení sekce operačních programů ze dne 25.8.2016 č.j. MSMK-22254/2016-5 nelze považovat za rozhodnutí.
8. Žalobce dále poukázal na složitost problematiky postupu podle § 14e zákona č. 218/2000 Sb. ve znění do 19.2.2015, je však evidentní, že postup žalovaného je svou povahou dočasný, názor může být změněn v návaznosti na kontrolu příslušného finančního úřadu, který jako jediný má pravomoc stanovit odvod za porušení rozpočtové kázně. Žalovaný pak musí rozhodnutí finančního úřadu respektovat a vydat konečné rozhodnutí. Proto žalobce navrhuje, aby žalovanému bylo uloženo rozhodnout o dotaci s konečnou platností s tím, že v úvahu přichází pouze rozhodnutí o odnětí části dotace nebo rozhodnutí o vydání zadržené části dotace.
9. Žalovaný ve vyjádření podané žalobě uvedl, že odmítá, že by se dopustil tvrzené nečinnosti ve smyslu nevydání oznámení o nevyplácení části dotace. Protože měl za to, že došlo

k porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek spolufinancovaných z rozpočtu EU, bylo nevyplacení části dotace ve výši 941.580,53 Kč oznámeno žalobci v rámci připomínek 2. Monitorovací zprávě projektu, které byly žalobci zaslány prostřednictvím mailových zpráv ze dne 10.1.2013 a 5.2.2013. Tato oznámení obsahují informace o pochybení v rámci konkrétního projektu a odůvodnění krácení dotace. Žalovaný již v roce 2013 postupoval podle § 14e zákona č. 218/2000 Sb. a část dotace nevyplatil. Žalovaný se dále vyjádřil k podmínkám poskytování dotací pro operační program Vzdělávání pro konkurenceschopnost, kdy usnesením Vlády ČR byl žalovaný určen jako řídicí orgán pro tento operační program a z tohoto titulu prováděl administrativní ověřování a kontroly jednotlivých plateb. Jako řídicí orgán vytvořil metodické dokumenty a „Příručku pro nesrovnalosti“, kde byly stanoveny tzv. nesrovnalosti v rámci čerpání z Evropského sociálního fondu. V rámci ex-post kontroly veřejné zakázky bylo identifikováno pochybení žalobce spočívající v porušení ustanovení § 6 zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách, spočívající ve stanovení požadavku na minimální frekvenci procesoru, takovýto požadavek se podle rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže R154/2007 nepokládá za objektivní ukazatel výkonnosti. Proto byly výdaje spojené s touto veřejnou zakázkou shledány jako nezpůsobilé. O této skutečnosti byl žalobce informován v lednu a únoru 2013 emailovými zprávami, dopisem ředitelky odboru CERA ze dne 6.3.2013 č.j. 16129/2011-466, dopisem ředitelky odboru řízení operačního programu ze dne 21.3.2013 č.j. MSMT-11150/2013-41, kdy setrval žalovaný na svém závěru, že je veřejná zakázka byla zadána diskriminačním způsobem. K další žádosti žalobce ze dne 28.8.2013, v ní žalobce požádal o revizi stanoviska v návaznosti na zprávu o daňové kontrole finančního úřadu, žalovaný Oznámením příjemci podpory rozhodnutí řídicího orgánu OP VK ze dne 17.6.2015 č.j. MSMT-15976/2014-1 sdělil, že trvají důvody nevyplacení části dotace. Dle názoru žalovaného postupoval podle § 14e odst. 1 zákona č. 218/2000 Sb. o svém postupu informoval též příslušný finanční úřad.

10. Žalovaný poukázal na to, že v době vydání předmětných ustanovení nebylo ani ze zákona ani z rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu, zda postup podle § 14e zákona č. 218/2000 Sb. je zásahem či rozhodnutím správního orgánu v materiálním smyslu. Za stavu, kdy postup podle § 14e zákona č. 218/2000 Sb. nebyl ovládán správním řádem ani jiným výslovně stanoveným procesním předpisem, nelze trvat na tom, aby oznámení o nevyplacení dotace či její části bylo precizně formálně upraveno a koncipováno. Za takové opatření je nutno považovat v podstatě jakýkoliv akt žalovaného, který je žalobci srozumitelně sděleno, že mu dotace či její část nebude vyplacena s oznámením důvodů. Dále poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 2 Afs 226/2015-39 podle něhož je nutno tato opatření považovat za rozhodnutí v materiálním smyslu. Tato rozhodnutí mohl žalobce v řádné lhůtě napadnout správní žalobou. Dále žalovaný uvedl, že oznámení o nevyplacení části dotace je nutno považovat za pravomocné rozhodnutí s tím, že jde o rozhodnutí s konečnou platností. Ze zákona nevyplývá, že by rozhodnutí o nevyplacení části dotace mělo mít předběžnou povahu ve vztahu k posuzování případného porušování rozpočtové kázně. Ani z judikatury rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu není zřejmé, jakým způsobem by měl poskytovatel dotace rozhodnutí vydaná podle § 14e zákona č. 218/2000 Sb. v souvislosti s rozhodováním finančních úřadů případně odstraňovat. Tato rozhodnutí byla vydána na základě zákona, v souladu s ním, ze zákona žádný důvod pro jejich odstranění nevyplývá. Žalovaný nesouhlasí s tvrzením žalobce, že žalovaný nevydal rozhodnutí, proto navrhl zamítnutí podané žaloby.

11. Žalobce v replice k vyjádření žalovaného poukázal na dočasnost aktu vydaného podle § 14e zákona č. 218/2000 Sb., jde-li o dočasné rozhodnutí, musí existovat způsob, jakým dojde k nápravě, to lze evidentně vydáním nového rozhodnutí. Nesouhlasí s tím, aby za rozhodnutí byly považovány informace poslané emailem, emailové zprávy nemají formální náležitosti, nejsou řádně doručeny. Žalobce si v emailu ze dne 10.1.2013 a 5.2.2013 není vědom. Trvá proto na důvodnosti podané žaloby.
12. Při jednání u Městského soudu v Praze setrvali účastníci na svých stanoviscích. Zástupkyně žalobce s odkazem na podanou žalobu uvedla, že rozhodnutí, které bylo vydáno, je rozhodnutím dočasným. Nebylo reagováno na neshody spočívající v tom, že finanční úřad neshledal porušení rozpočtové kázně. Má za to, že v tomto případě měl žalovaný rozhodnout o nevyplacení dotace. Zástupkyně žalobce k dotazu soudu uvedla, že žaloba směřuje proti celkové nečinnosti žalovaného, nikoliv proti nečinnosti v rámci řízení, které bylo zahájeno na základě žádosti o vydání nového rozhodnutí podle § 101 správního řádu. Zástupkyně žalobce navrhovala, aby žalobě bylo vyhověno. Je zřejmé, že žalobce vedl se žalovaný neformální korespondenci, nešlo však o rozhodnutí, úkon žalovaného je nutno považovat za úkon dočasný, rozhodující je správní akt, že nebude předmětná část dotace vyplacena a věc bude předána finančnímu úřadu. Nejde však o rozhodnutí konečné, které mělo být po provedené daňové kontrole vydáno. Při tom k řešení dané situace přichází tři možnosti, a to buď vyplacení předmětné části dotace, vydání rozhodnutí o vyplacení dotace anebo vydání rozhodnutí o odnětí části dotace.
13. Zástupkyně žalovaného uvedla, že již 7.12.2013 žalobce věděl, že došlo ke krácení dotace a z toho, že reagoval žalobce na připomínky, které tvořily přílohu mailové korespondence, je zřejmé, že tyto dokumenty žalobce obdržel. Poukázala na rozsudek Městského soudu v Praze č.j. 10 A 207/2016-76, rozhodnutí Ústavního soudu k § 14e zákona o rozpočtových pravidlech sp. zn. Pl. ÚS 12/17 a na rozsudky Nejvyššího správního soudu č.j. 7 As 242/2016-43 a č.j. 2 Afs 343/2017-25. S odkazem na podrobné vyjádření k podané žalobě uvedla, že rozhodnutí bylo vydáno, navrhla zamítnutí podané žaloby.
14. Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že rozhodnutím žalovaného ze dne 12.12.2011 č.j. 16129/2011-466 byla žalobci poskytnuta dotace z operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost ve výši 4.054.699,48 Kč. Sdělením, označeným jako „Připomínky k 1.MZ projektu CZ-1-07/2.1.00/32.0032“ bylo žalovaným žalobci k výběrovému řízení sděleno, že požadavek týkající se minimální frekvence procesoru se podle rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže R154/2007 nepokládá za objektivní ukazatel výkonnosti, z tohoto důvodu budou výdaje spojené s tímto výběrovým řízením označeny za nezpůsobilé (připomínky tvořily přílohu k emailu ze dne 10.1.2013). Dalším podáním, označeným jako „2. připomínky k 2.MZ projektu CZ-1.07/2.1.00/32.0032“ (příloha emailu žalovaného ze dne 5.2.2013), bylo žalovanému k výběrovému řízení sděleno, že poskytovatel dotace trvá na svém původním stanovisku s tím, že pokud s uvedeným stanoviskem žalobce nesouhlasí, může podat námitku k odboru CERA ministerstva. Podáním ze dne 7.2.2013 žalobce proti stanovisku poskytovatele dotace námitku podal. Sdělením ze dne 6.3.2013 č.j. 16129/2011-466 ředitelka odboru CERA ministerstva sdělila, že poskytovatel dotace trvá na původním stanovisku ve vztahu k veřejné zakázce s poučením o možnosti podat odvolání k odboru řízení operačního programu. Současně byl žalobce informován, že výdaje spojené s veřejnou zakázkou budou nahlášeny na místně příslušný finanční úřad jako podezření z porušení rozpočtové kázně.

15. Dne 12.3.2013 žalobce podal odvolání proti stanovisku ředitelky odboru CERA, toto odvolání bylo vyřízeno ředitelkou odboru v řízení operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost sdělením ze dne 23.3.2013 č.j. MSMT-11150/2013-41, kterým bylo žalobci sděleno, že odvolání nebylo vyhověno. Z hlediska zadání veřejné soutěže žalovaný na svém stanovisku setrval se závěrem, že veřejná zakázka byla zadána diskriminačním způsobem.
16. Ze zprávy o daňové kontrole, která byla zpracována Finančním úřadem pro Plzeňský kraj a která byla projednána s kontrolovaným daňovým subjektem dne 10.7.2013, je patrné, že správce daně konstatoval, že se neztotožnil se závěrem poskytovatele dotace a uvedl, že provedenou daňovou kontrolou nebyly zjištěny okolnosti, které by měly za následek odvod za porušení rozpočtové kázně.
17. Podáním ze dne 28.8.2013 podal žalobce žádost o revizi stanoviska odboru řízení operačního programu č.j. MSMT-11150/2013-41 (jde sdělení ředitelky odboru řízení operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost ze dne 23.3.2013, kterým nebylo vyhověno odvolání proti stanovisku ředitelky odboru CERA ze dne 6.3.2013 – poznámka soudu) ve kterém žádá znovu o komplexní prověření věci.
18. Na tuto žádost o revizi stanoviska reagoval náměstek ministra sdělením ze dne 23.9.2013 č.j. MSMT-38232/2013-2 s tím, že pochybení při realizaci veřejné zakázky je nutno považovat za porušení zákazu diskriminace a tudíž řešit jako podezření na nesrovnalost spočívající v podezření na porušení rozpočtové kázně. Současně byl žalobce informován o řízení pracovní skupiny pro nesrovnalosti v operačním programu.
19. „Oznámením příjemci podpory rozhodnutím řídicího orgánu OP VK ve věci posouzení nezpůsobilosti výdaje projektu“ ze dne 17.6.2014 č.j. MSMT-15976/2014-1 vrchní ředitelka sekce řízení operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost žalobci sdělila, že ministerstvo jako řídicí orgán tohoto operačního programu rozhodlo v návaznosti na kontrolní zjištění vyhodnocené jako podezření na nesrovnalosti, o nichž byl žalobce informován 7.5.2013 a v návaznosti na zprávu o daňové kontrole tak, že potvrzuje nesrovnalosti a tedy nezpůsobilost nesrovnalostí dotčeného výdaje ve výši 941.580,53 Kč. Dále je uvedeno, že vzhledem k tomu, že o uvedenou částku byla krácena žádost o platbu ke dni 12.2.2013 a předmětná částka nebyla vyplacena, má se za to, že povinnost navrácení částky byla splněna, v konečném důsledku bude vyplacena dotace snížena o předmětnou částku. V odůvodnění žalovaný konstatoval, že při kontrole veřejné zakázky s odkazem na rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže a audit Evropské komise nepokládá za objektivní ukazatel výkonnosti požadavek na minimální frekvenci procesoru. Tím došlo k porušení rozhodnutí o poskytnutí dotace. Současně je uvedeno, že proti tomuto rozhodnutí již nelze podat odvolání.
20. Podáním ze dne 17.9.2014 podal žalobce žádost o revizi stanoviska odboru řízení operačního programu č.j. MSMT-11150/2013-41, na tuto žádost reagoval náměstek žalovaného dne 26.11.2014 sdělením, že řídicí orgán nemůže krácenou část dotace vyplatit.
21. Dalším dopisem ze dne 20.7.2015 požádal žalobce o prověření a znovu projednání této věci. Na tuto žádost reagovala náměstkyně ministra sdělením ze dne 3.8.2015 č.j. 16129/2011-22, žalovaný setrval na svém stanovisku, a poukázal na oznámení příjemci podpory ze dne 17.6.2014 č.j. MSMT-15976/2014-1.

22. Na uvedené sdělení náměstkyně ministra ze dne 3.8.2015 reagoval žalobce dalším podáním ze dne 6.8.2015, ve kterém znovu požádal o prověření a projednání této věci. Na tuto žádost reagovala náměstkyně ministra sdělením ze dne 24.8.2015 č.j. MSMT-27295/2014-3. Poukázala na rozdílnost právní úpravy, kterou posuzují na jedné straně poskytovatel dotace a na druhé straně orgány finanční správy. Žalovaný jako poskytovatel dotace je vázán nařízením, které ukládá řídicímu orgánu odhalovat, vyčíslit a řešit nesrovnalosti, finanční prostředky dotčené nesrovnalostí nemůže vyplatit.
23. Žádostí ze dne 27.6.2016 požádal žalobce o vydání nového rozhodnutí, a to v návaznosti na oznámení příjemci podpory ze dne 17.6.2014 č.j. MSMT-15976/2014-1. V žádosti odkázal na zjištění a závěry finančního úřadu, poukázal na to, že k opakovaným žádostem obdrželi pouze dílčí přípisy, nikoliv samotné projednání věci. Proto žádá o vydání nového rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 101 zákona č. 500/2004 Sb. Žádost o vydání nového rozhodnutí podala rovněž zástupkyně žalobce podáním ze dne 28.6.2014. Podáním ze dne 8.8.2016 požádal žalobce o uplatnění opatření proti nečinnosti. Sdělením ze dne 25.8.2016 č.j. MSMT-22254/2016-5 náměstek pro řízení sekce operačních programů ministerstva sdělil žalobci, že stanovisko řídicího orgánu ze dne 17.6.2016 je potvrzení již vydaného stanoviska řídicím orgánem k vypořádání námitek ve druhé instanci č.j. MSMT-11150/2013-41. Konstatoval, že nebylo vyvráceno porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek, které bylo zjištěno řídicím orgánem, na porušení těchto pravidel žalovaný trvá, proto dotace v předmětné výši již nebude vyplacena.
24. Proti tomuto sdělení podal žalobce dne 12.9.2016 rozklad, který byl vyřízen odborem právním a správním ministerstva sdělením ze dne 4.5.2017 č.j. MSMT-29762/2016-5, kterým bylo konstatováno, že rozkladem napadený dopis ze dne 25.8.2016 není správním rozhodnutím, jde o odpověď na dotaz v rámci zásady dobré správy. Jediným rozhodnutím, kterým dochází k úpravě práv a povinností žalobce je „Oznámení příjemci podpory o nesrovnalosti a předání věci finančnímu úřadu“ ze dne 7.5.2013 č.j. MSMT-18324/2013, které je opatřením o nevyplacení části dotace podle § 14e zákona č. 218/2000 Sb. a je tedy rozhodnutím v materiálním smyslu.
25. Žalobce se podanou žalobou domáhal ochrany proti nečinnosti, která dle jeho názoru spočívá v tom, že žalovaný nevydal rozhodnutí, kterým by rozhodl o zadržené části dotace ve výši 941.580,53 Kč, a proto se domáhal toho, aby soud takovou povinnost žalovanému uložil.
26. Postup soudu a podmínky pro projednání žaloby na ochranu proti nečinnosti správního orgánu jsou upraveny v ustanoveních § 79 až § 81 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s.ř.s.“).
27. Podle § 79 odst. 1 s.ř.s. se ten, kdo bezvysledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Podle § 80 odst. 1 s.ř.s. lze žalobu podat nejpozději do 1 roku ode dne, kde ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovena zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení a není-li taková lhůta stanovena, ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem vůči žalobci učiněn poslední úkon. Podle § 80 odst. 2 s.ř.s. zmeškání lhůty nelze prominout.

28. Soud se zabýval otázkou, zda jsou splněny zákonem stanovené podmínky pro to, aby se mohl žalobou věcně zabývat. Je nesporné, že mezi takové podmínky patří i včasnost podané žaloby, neboť až po té, kdy soud dospěje k závěru, že žaloba byla podána v zákonem stanovené lhůtě, může se zabývat její důvodností. V této věci dospěl soud k závěru, že po posouzení věci dospěl k závěru, že žaloba byla podána po měrném uplynutí zákonem stanovené lhůty.
29. Jak bylo výše uvedeno, žalobce se domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost rozhodnout o zadržené části dotace ve výši 941.580,53 Kč. Tento petit potvrdila zástupkyně žalobce při jednání u soudu.
30. Z obsahu spisového materiálu je zřejmé, že korespondence mezi žalobcem a žalovaným správním orgánem probíhala zejména v letech 2013 až 2015, v rámci níž žalobce požadoval revizi původně zaujatého stanoviska o tom, že výdaje, spojené s výběrovým řízením ve výši 941.580,53 Kč, jsou nezpůsobilými k výplatě. V roce 2016 pak žalobce podal žádost o vydání nového rozhodnutí s odkazem na ustanovení § 101 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále „správní řád“). Žádost o nové rozhodnutí s odkazem na § 101 správního řádu žalobce i v žalobě výslovně zmiňuje
31. Soud se z procesní opatrnosti zabýval otázkou včasnosti podané žaloby nejen ve vztahu k řízení ve věci samé řízení (korespondence z let 2013 až 2015), ale také ve vztahu k řízení o vydání nového rozhodnutí, byť to v petitu žalobce výslovně nepožaduje. Otázkou včasnosti podané žaloby se soud zabýval samostatně ve vztahu k řízení o vydání nového rozhodnutí a samostatně ve vztahu k řízení ve věci samé (nevyplacení části dotace), které probíhalo mezi žalobcem a žalovaným v letech 2013-2015. Učinil tak proto, protože každé z těchto řízení má zcela odlišný předmět řízení. Řízení o vydání nového rozhodnutí podle § 101 správního řádu je zcela samostatným řízením, odlišným od řízení o vyplacení dotace. Zatímco předmětem korespondence z let 2013 až 2015 bylo posouzení, zda lze žalobci vyplatit část dotace či nikoliv, předmětem řízení o žádosti o vydání nového rozhodnutí bylo výlučně posouzení otázky, zda jsou splněny podmínky, stanovené zákonem pro jeho vydání.
32. Podle § 101 správního řádu lze provést nové řízení a vydat nové rozhodnutí ve věci tehdy, jestliže je to nezbytné při postupu podle § 41 odst. 6 věty druhé (písm. a), jestliže novým rozhodnutím bude vyhověno žádosti, která byla pravomocně zamítnuta (písm. b), jestliže nové rozhodnutí z vážných důvodů dodatečně stanoví nebo změní dobu platnosti nebo účinnosti rozhodnutí nebo lhůtu ke splnění povinnosti nebo dodatečně povolí plnění ve splátkách, po případě po částech (písm. c), jestliže rozhodnutí ve věci bylo zrušeno jiným orgánem veřejné moci podle zvláštního zákona (písm. d) nebo jestliže tak stanoví zvláštní zákon (písm. e).
33. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že nové rozhodnutí podle § 101 správního řádu je institutem, který umožňuje nové posouzení již pravomocně rozhodnuté věci. Podáním žádosti je toto řízení zahájeno. V rámci zahájeného řízení je pak posuzováno, zda jsou splněny některé z důvodů pro vydání nového rozhodnutí, které jsou v ustanovení § 101 správního řádu uvedeny.
34. Je nutno konstatovat, že pro podání žádosti o vydání nového rozhodnutí ani pro zahájení řízení o vydání nového rozhodnutí z moci úřední nestanoví správní řád žádné lhůty. To však již neplatí, jestliže je řízení o vydání nového rozhodnutí zahájeno.

35. Podle ustanovení § 102 správního řádu, které upravuje společné řízení jak pro nové rozhodnutí (podle § 101 správního řádu), tak pro obnovu řízení (podle § 100 správního řádu), platí, že v zahájeném řízení se postupuje podle ustanovení platných pro řízení v prvním stupni (§ 102 odst.8 správního řádu). To znamená, že pro zahájené řízení o žádosti žalobce o vydání nového rozhodnutí podle § 101 správního řádu platí i lhůty, které správní řád ustanovení § 71 správního řádu stanoví pro vydání rozhodnutí.
36. Podle § 71 odst. 1 je správní orgán povinen vydat rozhodnutí bez zbytečného odkladu. Podle § 71 odst. 3 správního řádu platí, že pokud nelze vydat rozhodnutí bezodkladně, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30 od zahájení řízení, k níž se připočítává doba dalších 30 dnů nebo doba nutná k provedení dožadování, při splnění podmínek uvedených v § 71 odst. 3 písm. a) nebo písm. b) správního řádu.
37. V daném případě, pokud by soud dospěl i k závěru, že nebyly splněny podmínky pro vydání rozhodnutí bez zbytečného odkladu, platila základní 30 denní lhůta, která počala běžet od zahájení řízení o žádosti žalobce o vydání nového rozhodnutí. V daném případě totiž nebylo třeba nařídit ústní jednání, provést místní šetření, předvolání či předvedení dalších osob, doručování veřejnou vyhláškou, nešlo ani o zvlášť složitý případ (§ 71 odst. 3 písm. a) správního řádu). Nebyly splněny ani podmínky, které mohou být důvodem pro prodloužení základní 30 denní lhůty, které jsou uvedeny v § 71 odst. 3 písm. b) správního řádu (dožádání, zpracování posudku, doručování do ciziny).
38. Při posuzování včasnosti žaloby ve vztahu k řízení o žádosti o vydání nového rozhodnutí je nutno vycházet z první části ustanovení § 80 odst. 1 s.ř.s., podle níž lze žalobu podat nejpozději do 1 roku ode dne, kde ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí nebo osvědčení.
39. Z obsahu spisového materiálu je zřejmé, že žádost žalobce o vydání nového rozhodnutí podle § 101 správního řádu byla doručena žalovanému dne 27.6.2016, tímto dnem došlo k zahájení uvedeného řízení, 30 denní lhůta uplynula 27.7.2016. To znamená, že zákonem stanovená jednoletá lhůta pro podání žaloby na ochranu proti nečinnosti ve vztahu k řízení o žádosti o vydání nového rozhodnutí uplynula dnem 27.7.2017. Žaloba v této věci byla podána dne 25.8.2017, tedy po uplynutí zákonem stanovené lhůty.
40. K tomu co bylo výše uvedeno, považuje soud za potřebné zdůraznit, že řízení o žádosti o vydání nového rozhodnutí je řízením, v jehož rámci je posuzována otázka, zda jsou splněny zákonem stanovené podmínky pro to, aby bylo poté, kdy bylo ve věci již pravomocně rozhodnuto, vydáno nové rozhodnutí. Žádost žalobce o vydání nového rozhodnutí podle § 101 správního řádu tedy nekoresponduje tvrzením žalobce o tom, že dosud nebylo rozhodnuto o zadržené části dotace, když jedním z předpokladů pro důvodné zahájení nového řízení a pro vydání nového rozhodnutí podle § 101 správního řádu je právě skutečnost, že ve věci bylo již před tím pravomocně rozhodnuto.
41. Pro úplnost je vhodné ve vztahu k úkonu, který byl učiněn v rámci žádosti žalobce o vydání nového rozhodnutí, tedy ve vztahu k vyrozumění ze dne 4.5.2017 č.j. MSMT-29762/2016-5 poznamenat, že z obsahu spisového materiálu je zřejmé, že toto sdělení bylo žalobci doručeno dne 9.5.2017. I kdyby soud toto sdělení považoval za rozhodnutí v materiálním smyslu slova, tedy za rozhodnutí o žalobcem podaném rozkladu s možností domáhat se přezkumu takového rozhodnutí žalobou na přezkoumání rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s.ř.s., musel by i ve vztahu k tomuto žalobnímu typu konstatovat opožděnost podané žaloby, neboť žaloba byla podána 25.8.2017, tedy po

uplynutí dvouměsíční zákonem stanovené lhůty pro podání žaloby na přezkum rozhodnutí správního orgánu (§ 72 odst. 1 s.ř.s.). Soud proto ani žalobce nevyzýval v tomto směru k úpravě podané žaloby.

42. Soud se dále zabýval otázkou včasnosti podané žaloby ve vztahu ke korespondenci, která probíhala mezi žalobcem a žalovaným v letech 2013-2015.
43. Z výše uvedeného obsahu této korespondence je zřejmé, že již v roce 2013 žalovaný správní orgán zaujal stanovisko, že výdaje, představující předmětnou částku ve vztahu k veřejným zakázkám, jsou nezpůsobilé pro daný projekt, naposledy se tak v uvedeném roce stalo sdělením ředitelky odboru řízení operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost z 23.3.2013 č.j. MSMT-11150/2013-41. Toto stanovisko nezměnil žalovaný správní orgán ani poté, kdy mu byla provedena u žalobce daňová kontrola. Patrně je to zejména z „Oznámení příjemci podpory rozhodnutí řídicího orgánu OP VK ve věci posouzení nezpůsobilosti výdaje projektu“ ze dne 17.6.2014 č.j. MSMT-15976/2014-1, ve kterém je výslovně rozhodnuto o nezpůsobilosti dotčeného výdaje k výplatě, když je konstatováno, že předmětná částka nebyla vyplacena, proto se má za to, že povinnost na vrácení částky byla splněna. Uvedené sdělení obsahuje odůvodnění a poučení o opravném prostředku. Také z korespondence, která byla vedena žalobcem a žalovaným v následujícím období, zejména v srpnu roku 2015 (poslední sdělení ze dne 24.8.2015 č.j. MSMT-27295/2014-3), je zřejmé, že šlo o úkony, jimiž se žalobce snažil dosáhnout změny původního stanoviska a tedy vyplacení předmětné částky dotace přičemž je zřejmé, že naopak žalovaný setrval na svém stanovisku, že byly zjištěny nesrovnalosti a nejsou splněny podmínky pro výplatu předmětné částky dotace.
44. Žalobce spatřoval nečinnost žalovaného správního orgánu v tom, že nerozhodl o zadržení části dotace ve výši 941.580,53 Kč, když se domáhal toho, aby soud žalovanému uložil, že je povinen rozhodnutí, kterým o této zadržené části dotace rozhodne, vydat. „Zadržení“ dotace umožňuje ustanovení § 14e odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech, podle něhož poskytovatel dotace nemusí vyplatit dotaci nebo její část, domnívá-li se důvodně, že její příjemce v přímé souvislosti s ní porušil povinnosti stanovené právním předpisem nebo nedodržel účel dotace nebo podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta. Z uvedeného obsahu spisového materiálu je zřejmé, že žalovaný učinil ve vztahu k žalobci několik úkonů, jimiž oznamoval žalobci, že část dotace nebude vyplacena, tedy byla zadržena. Aniž by soud hodnotil při projednávání nyní podané žaloby otázku, zda jednotlivé úkony žalovaného, jsou rozhodnutími v materiálním smyslu slova (vzhledem k závěru o opožděnosti žaloby mu to nepřísluší, neboť by posuzoval věc samotnou), je nepochybné, že tyto úkony byly učiněny ve věci samé, tedy ve věci „zadržení“, resp. nevyplacení, dotace a posledním úkonem, který byl v rámci tohoto řízení učiněn bylo sdělení náměstkyně ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 24.8.2015 č.j. MSMT-27295/2014-3.
45. Z pohledu lhůt, uvedených v ustanovení § 80 odst. 1 s.ř.s., je tyto úkony nutno považovat za úkony, od nichž se odvíjí běh zákonem stanovené lhůty pro podání žaloby na ochranu proti nečinnosti. Soud, vzhledem ne příliš jednoznačné právní úpravě řízení podle § 14e zákona o rozpočtových pravidlech, vycházel z části druhé ustanovení § 80 s.ř.s., podle níž, není-li zvláštním zákonem stanovena vydání rozhodnutí nebo osvědčení lhůta platí, že lze žalobu podat nejpozději do 1 roku ode dne, kdy byl žalobcem vůči správnímu orgánu nebo správním orgánem vůči žalobci učiněn poslední úkon.

46. Je zřejmé, že posledním úkonem, který byl v rámci korespondence z let 2013-2015 učiněn, bylo sdělení žalovaného ze dne 24.8.2015 č.j. MSMT-27295/2014-3. Tento úkon je úkonem, který je nutno považovat za poslední úkon žalovaného ve vztahu k žalobci. Od tohoto úkonu se odvíjí běh jednoleté lhůty pro podání žaloby na ochranu proti nečinnosti v této věci. Tato lhůta uplynula dne 24.8.2016. Žaloba byla podána až dne 25.8.2017, tedy jeden rok poté, kdy lhůta stanovená zákonem pro podání žaloby již marně uplynula.
47. Pro úplnost soud uvádí, že ze spisu nevyplývá, že by žalobce po datu 25.8.2015 činil ve vztahu k žalovanému další úkon ve věci nevyplacené dotace, žalobce takový úkon ani netvrdil. Úkony, které činil v roce 2016 nelze za takové úkony považovat, neboť, jak bylo uvedeno výše, šlo o úkony v rámci samostatného řízení o vydání nového rozhodnutí podle § 101 správního řádu.
48. Je nutno podotknout, že soud si je vědom skutečnosti, že ustanovení § 14e zákona o rozpočtových pravidlech ve znění účinném do 19.2.2015, tedy ve znění, podle něhož byla věc v této věci posuzována, obsahovalo ustanovení, podle něhož bylo vyloučeno soudní přezkoumání opatření, která byla činěna podle uvedeného právního ustanovení, tedy bylo vyloučeno soudní přezkoumávání úkonů, na základě kterých poskytovatel dospěl k závěru, že nevyplatí dotaci, respektive její část. Je však nutno současně konstatovat, že nálezem Ústavního soudu ze dne 16.6.2015 sp. zn. Pl US 12/14 bylo ustanovení § 14e odst. 4 zákona o rozpočtových pravidlech v uvedeném znění v části, v níž bylo stanoveno, že „je vyloučeno jeho soudní přezkoumávání“ deklarováno jako ustanovení, které je proti ústavní. Nejpozději od tohoto data bylo možné, aby se příjemci dotací bránili u soudu proti opatřením, která byla vydávána podle § 14e zákona o rozpočtových pravidlech. Je pravdou, že po určitou dobu nebylo judikaturou jednoznačně vymezeno, zda opatření podle § 14e je nezákonným zásahem, proti němuž se lze bránit žalobou podle § 82 a násl. s.ř.s. nebo rozhodnutím, proti němuž se lze bránit žalobou proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s.ř.s., tato nejednoznačnost však nebránila tomu, aby se příjemce dotace na soud obrátil s tím, že po podání žaloby byl soudem veden k tomu, aby zvolil ten typ žaloby, který dle názoru soudu přichází v úvahu. To v dané věci znamená, že nic nebránilo žalobci v tom, aby se proti poslednímu úkonu, který byl učiněn v řízení podle § 14e zákona o rozpočtových pravidlech bránil podáním žaloby ke správnímu soudu. Pokud tak žalobce neučinil, nelze marné uplynutí lhůt pro podání žaloby buď proti nezákonnému zásahu, nebo proti rozhodnutí správního orgánu dohánět tím, že je podána žaloba na ochranu proti nečinnosti, a to navíc po uplynutí dvou let od posledního úkonu, který byl v řízení podle § 14e zákona o rozpočtových pravidlech učiněn.
49. Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba byla podána po uplynutí zákonem stanovené lhůty, proto žalobu podle § 46 odst. 1 písm. b) s.ř.s., podle něhož, soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl podán opožděně, odmítl. Závěr o odmítnutí žaloby brání soudu v tom, aby se zabýval důvodností či nedůvodností námitek, uvedených v žalobě, a to jak pokud jde o posouzení správnosti nebo nesprávnosti postupu žalovaného v řízení o žádosti o vydání nového rozhodnutí, tak pokud jde o tvrzení žalobce o dočasném charakteru úkonů žalovaného či tvrzení o třech možnostech řešení stávající situace.
50. Přesto soud považuje za vhodné poukázat na zásadní rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 7.6.2017 č.j. 6 Afs 270/2015-78, navazující na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18.4.2017 č.j. 6 Afs 270/2015-48, ve kterém Nejvyšší soud uvedl, že „Pokud soud zkoumá, zda měl poskytovatel na základě § 14e zákona č.

218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů) rozpočtová pravidla), právo na příslušnou část dotace definitivně snížit či v tomto rozsahu pouze dočasně pozastavit platbu, musí soud zjistit, jestli se porušení povinnosti, které je důvodem nevyplacení, týká části dotace, která již byla dříve proplacena, či části dotace, kterou poskytovatel teprve měl vyplatit. V prvním případě může poskytovatel platbu pouze pozastavit, ve druhém je oprávněn ji s konečnou platností snížit“.

51. Tvrzení žalobce, uvedené v replice, že neobdržel emailové zprávy ze dne 10.1.2013 a ze dne 5.2.2013, nemá oporu v obsahu spisu. Z něho vyplývá, že přílohou k emailu ze dne 10.1.2013 byly „Připomínky k 1.MZ projektu CZ-1-07/2.1.00/32.0032“, přílohou k emailu ze dne 10.1.2013 byly „2. připomínky k 2.MZ projektu CZ-1.07/2.1.00/32.0032“. Oba tyto dokumenty žalobce přiložil k podané žalobě, soud proto nemá pochybnosti o tom, že mu byly doručeny. Správnost doručení těchto dokladů nepřísluší soudu v této věci, vzhledem k závěru o opožděnosti žaloby, posuzovat.
52. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů v řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz

V Praze dne 10. dubna 2018

JUDr. Hana Veberová v. r.
předsedkyně senátu